

ΧΑΡΑΓΙΑΔΕΣ - ΔΟΞΑΣΙΕΣ -**Μουσταφάς του Σιεκκέρ Χασάνη...****Λόττες με γουρούνια...**

Ήμαστε μικροί στην ηλικία, κι ακούαμεν από τους μεγαλύτερους μας: Στου Σαλίχα (δίπλα των σπιτιών του Αθανασιάδη) υπάρχουν στοιχειά (φαντάσματα)... Ναι και στο κατωστέϊ του μύλου του Μαρμαρέτη εν γεμάτο Σκαλαπούνταρους... Ντα στη Χαραή του Τραππερκού έσειε λότταν με γουρούνια...

Ε, και να σε στείλουν στου Μαρμαρέτη πάεις;\

Δεν πάω νύχταν πουθενά, ... φοβούμαι δεν πάω... και διασκεδάζαμε με το φόβο μας... τα 3 αδέρφια... Και η μάνα που μας άκουσε μπήκε στη μέση, κι άρχισε να μας διδάσκει πως να διώχνουμε το φόβο μας, στους τέτοιους τόπους... Μας χάρισε όπλο με το οποίο να αποδιώκουμε κάθε ύποπτο δοξασία, ένα όπλο στο όνομα του ΧΡΙΣΤΟΥ...

Γύρισ' η νύχτα έπεσεν ο κλήρος στο Γιάγκο, να πάρει φαγί στο αλώνι, του αδερφού του, του Αντρέα, που φύλαγε τες βούλλες... Πάεις Γιάγκο; Πάω μητέρα... και με το ψωμί στο καλάθι και στην κούππα το φαγητό, ο Γιάγκος πάει ... πού; στο αλώνι,... μα φοβάται;... όχι δεν φοβάται...

Είναι νύχτα, σκοτεινά, θεοσκότεινα... κι ο Γιάγκος κατεβαίνει στον ποταμό της Καμάρας... πάει, ... πάει... τον τσουγκρά μια ιδέα ... στοιχειά ... Βάλλει το σταυρόν του ο μικρός ο Γιάγκος και αρχίζει:

Γιάγκος Κωνσταντινίδης

*Γυιε μου, γυιε μου μονογυιέ μου,
άγριον όραμα Σε είδα, πως Σε τρέχαν οι Εβραίοι,*

*πάνω Σε τρέχαν, κάτω Σε τρε΄χαν
στον Ιορδάνην ποταμόν Σε πιάσαν*

*Στο Γολγοθάν Σε πήραν και Σε
σταυρώσαν*

πέντε κάρφες Σου εμπήξαν

*δυο στα χέρια, δυο στα πόδια, και
μιαν εις την κοιλία, κι εχύθη το άγιόν Σου
αίμα ...κ.τ.λ.*

Σημ. Το ίδιο επαναλαμβάνεται, όποτε ο μικρός ο Γιάγκος, αντρειωμένος εγκαταλείπει τον ποταμό και πάει στο αλώνι... Από τότε κατάλαβε κι ο Γιάγκος πως δεν υπάρχουν φαντάσματα...

(Είναι διάφορες εικασίες που συνηθίζονται να κυκλοφορούν από στόμα σε στόμα...)

Καλά, εσείς τί λέτε, υπάρχουν στες χαραγιάδες λόττες με γουρούνια; Αυτή είναι μια ερώτηση, που θα μας βγάλει από την σκέψη... θα μας τη δώσει η κάτωθι ιστορία, το κάτωθι ευθυμογράφημα... Μου το διηγήθηκε ο εξάδερφός μου ο μακαρίτης ο Αντώνης του ΧατζηΓιάγκου... Διαβάστε την... ακολουθεί...

Ο ΜΟΥΣΤΑΦΑΣ του ΣΙΕΚΚΕΡ ΧΑΣΑΝΗ, από το Παλαίκυθρο, ήταν νεροφό-

ρος... Έφευγε από την Τζυρκά τζιαί πήγαινε στο Παλαίκυθρο. Όποθε περνούσε, ποσιέπαζε τες δησιές, τες χαραγιάδες, ήταν η δουλειά που έκαμνε... ήταν πληρωμένος...

Θα ήταν χάραμα φου, που κάποτε λαλεί κι ο λόγος, που ο Μουσταφάς έφτασε στην τελευταία Χαραή του ΠΑΛΑΙΚΥΘΡΟΥ... Κατεβαίνει ο Μουσταφάς και με το φτυάρι του άρχισε... ξιού... ξιού..., να ξεμακρύνει τες λάσπες... και μόνος του ο Μουσταφάς και κανένας άλλος... Για μια στιγμή, αφουγκράζεται, αφουγκράζεται ... ακούει κάποιο μούγκρισμα... γρού... γρού... ρίχνει μια ματιά στο βάθος της βραμιάς και τι βλέπει... βλέπει ένα ...κινούμενο σώμα... ολόμαυρο... να έρχεται προς το μέρος του!... Θυμήθηκε ο Μουσταφάς... μια παράδοση... που την ξέρανε κι οι Τούρκοι... ποια παράδοση; Μέσα στη χαραήν του Παλαϊκύθρου ζουν γουρούνες με γουρούνια... Τα χρειάστηκε ο Μουσταφάς, ... βγαίνει της ποταμοσιάς και με το βάγιανα - βάγιανα στο λεπτό, αφήνει το γιοφύρι του Ξωμετοσιού και πάει... Κοιτάζει πίσω του και ας νομίσει η γουρούνα πως της φώναξε ... δέτε την ξωπίσω του...

Ο Μουσταφάς, τρέχει, ... τρέχει και στο χέρι κρατεί και το φτυάρι του... στρέφει πίσω και βλέπει τη γουρούνα... 10-15 μέτρα μακριά... άλλο βάγιανα ο Μουσταφάς στρέφει πίσω και βλέπει τη γουρούνα στο παγκέττο... τρώγει χόρτα... επείνασε... Προχωρεί ο Μουσταφάς... και πάλι η γουρούνα κόντεψε...

Και με τα βουροσταματήματα... διαλύθηκε μια απόσταση των δυο χιλιομέτρων...

Έφεξε και καλά... η γουρούνα κουρασμένη και πεινασμένη θωρεί στο πέρασμά της ένα βουνάρι από κριθάρι βουλωμένο, ... έπεσε με τα τέσσερα απάνω του και άρχισε να τρώγει... Ο Μουσταφάς λαχανιασμένος, μουσσειμένος που τα δρώματα, ενώ μπουκκώνεται του χωριού μια Παλαικυθρίτισσα, γειτόνισά του που πήγαινε να βρει τη γουρούνα της που χάθηκε τώρα και τρεις μέρες, σταματά και ερωτά τον Μουσταφά: ...«Μουσταφά εν είδες καμιά γουρούνα στο δρόμο σου;...» Ο Μουσταφάς είναι σιαστισμένος, δυσκολεύτηκε να απαντήσει... τον ξαναρωτά αν είδε καμιά γουρούνα... ότε της απαντά... Δικόν σου το γουρούνα; - Ναι... Μαυρογέρημο, μαυρογέρημο που το κκελλέ σου ...ψοφήσει... μαυρογέρημο... Εν εφάνηκε... ήρτεν αλώνια...

Η Παλαικυθρίτισσα γνωστή του δοκίμασε να γελάσει, αλλά τα χάλια του Μουσταφά τα κατάλαβεν η καύμενη και σάμπως τον συμπόνεσε, για να τον φέρει στα ίσια του, οπότε τον βοήθησε και πήγε σπίτι του...

Την επομένη μαθητεύτηκε στο Παλαϊκύθρο, ότι ο Μουσταφάς του Σιεκκέρ Χασάνη είναι στο κρεβάτι... Χρειάστηκε δε, όπως ακούσαμε και γιατρόν που την Τζυρκάν, και ότι μετά δυο-τρεις μέρες τον μετέφερε η σύζυγός του καβάλλα με άλογο στο χωριό Μπέη-Κιογιού κοντά στην Γέρο-Τουρκάλλα την Χαττιτζέ και τούβγαλε τον φόνον του.

Τώρα, πως ευρέθη η λόττα στη Χαραή;

Την απάντηση μας τη δίνει η ιδιο-